

השבת של רבי נחמן מברסלב

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר: (קל"מ ב', סז)
טוב להגיד ולשיר **נַחַם נַחֲמֵן מֵאֲוִיָּנוּ לְזִכּוֹת לְכָל הַיְשׁוּעוֹת**

(ספר אבי הנחל ב' - מכתבים סח-סט)

מכתב

אחי יקירי, החפץ ומשתוקק ומתגעגע ומשתדל בכל כחו שיתגלה ויתגדל ויתפשט ויתפרסם בעולם גדל ופלאות גדלת נוראות שם הצדיק האמת נחל נובע שמהפך כל מקומות הרחוקים מאד מה' יתברך ומגלה אלקותו יתברך, ובחכמתו מכניס כל באי עולם אל הקדשה ואפילו את הרחוקים לגמרי בתכלית הרחוק - אל ה' יתברך, כל זמן ששם ישראל נקרא עליהם עדיין.

צריכין להתחזק מאד בתורת ה' ולקיים משפטי התורה בכל השלמות ולשמר עצמו אפילו מפגם כלשהו חס ושלוש, רק אפילו אם חס ושלוש פגמו מרבים מאד רחמנא ליצלן, צריכין להתחזק בדעתו מאד ולבטח בצדקות ה' וחסדיו המרבים עד אין סוף, שעל-ידי זה יוכל גם הוא להתקרב ולשוב אליו באמת.

אוי לי כי חטאתי, אוי מה עשיתי, אוי לי איך לא חסתי על נפשי היקרה מאד, איך הייתי אכזר על נפשי יותר מכל מיני רוצחים ואכזרים שבעולם, ואלו היו מתקבצים עלי יחד כל הרוצחים והגזלנים והאכזרים שבעולם, לא היו יכולים לעשות לי באלף שנים מה שאנכי עשיתי לי בעצמי על-ידי חטא ופגם אחד שחטאתי נגדך, מכל שכן כי חטאי רבו מספר. אוי אוי ואבוי, אוי לי וי ואלללי, מי ייתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה על חללי, כי חיללתי את קדשתי וטרפתי את נפשי באפי ועניתי את נפשי בכל מיני עינויים מרים וקשים שבעולם. הריני לפניך מלא רחמים, עשה עמי פלא לחיים לבל אהיה כמות בחיי חס ושלוש, עשה מה שתעשה ברחמיך הרבים באפן שאזכה לתשובה שלמה לפניך באמת.

המטה לבו לשמע בקול ה' הקורא אותו

בקול גדול בכל יום שיברח אל הצדיק האמת שיכול לתקן הכל ולהשיבו לדרך הישן שדרכו בו אבותינו הקדושים.

מי שחפץ באמת לרחם על עצמו ולהתחיל בכל פעם לחשב על תכליתו וסופו להיטיב אחריתו, עיקר תקנתו הוא על-ידי שיחה בינו לבין קונו בכל יום, לדבר דבורים חמים כגחלי אש בהשתוקקות וגעגועים. ועיקר תיקון הדבור הוא על-ידי שחשים ושותקים תחלה, כאלם לא יפתח פיו, רק משתוקקים ברצון חזק לה' יתברך, ומרחמין על עצמו ברחמנות גדול כאשר כל אחד יודע בנפשו גדל הרחמנות שעליו בכל עת, ועל-ידי זה דייקא נתעוררין רחמי ה' יתברך עד שמתחילים לצפצף ולדבר קצת, עד שברחמי יתברך המרבים נכמר לב העליון עד שממשיך משם דבורים חמים כגחלי אש, ועל-ידי זה יוכל לינק ולקבל מהתורה שממשיך לנו הצדיק.

המשכיל יבין בעצמו לפי העת והזמן איך לרחם על עצמו בכל עת, כי אסור לדחק את השעה, ואף-על-פי כן צריכין למהר להמלט על נפשו.

ישראל דב אודסר

עצות ותפילות

(לקוטי עצות - תלמוד תורה, סימן נ"ב)

עיקר התשובה תלוי בתורה, היינו כשלומד תורה ומתייגע בה, עד שזוכה להבין דבר מתוך דבר ולחדש בה לשם שמים, זהו תשובה נגורה, ואז מחזיר ומקשר כל האותיות והצרופים שבחלקו מכלליות העולמות, אל שורשן ואל מקומן ומשיב אותם כלם, מכל המקומות שנדחו ונתפרזו לשם, ונעשה בריה חדשה. ואז הדעת מתישב וזוכה לעורר רחמים אצלו יתברך, עד

שבת פינחס

בקנאו את קנאתי ... (במדבר כה, יא)

הצדיק האמת שבכל דור ודור, שהוא בחינת משה, שכל עסקו להעלות משמד לרצון, שעל ידי זה מגיר גרים ומקרב הרחוקים ומעוררם לתשובה, הוא יש לו בכח לקרב כל העולם לעבודתו יתברך, אך עיקר העיכוב הוא על ידי בחינת החולקים והדלטורים שבכל דור, שהם בחינת דתן ואבירם, שעומדים כנגדו בכל פעם ורוצים להעלים אורו של הצדיק האמת בחינת משה, כי בני אדם הם מונועים גדולים יותר מהיצר הרע ומכל המניעות. ויש בזה כמה בחינות, כי על פי רב מתלבש הבעל דבר דייקא באיזה זקנים וחשובים, שהם בחינת אנשים כשרים קצת, ומהם כמה מנהיגים וראשים, אבל אין בהם שלמות, והם חולקים על נקדת האמת על ידי כל זה עיקר העיכוב מן התשובה, שעל ידי זה עיקר עיכוב הגאולה.

אבל "ואתה מרום לעולם ה'", כי בכל דור נמצאים אנשי אמת החסים על נפשם ומסתכלים על תכליתם בעין האמת, עד שהם בחינת מקנאי קנאת ה' צבאות, ולובשים קנאה כנגד החולקים הרוצים להעלים אור האמת לגמרי, חס ושלוש, ומתעוררים מעצמם לעשות עבודת קדושות בשביל גלגות אור האמת בעולם, מה שלא נצטוו בהן, וזה נחשב להם לצדקה, שעל ידי זה נכנע מצח הנחש, שרש הסטרא אחרא, בבחינת פינחס שקנא קנאת ה' צבאות ועמד והרג נשיא שבט מישראל, מה שלא נצטוו על זה בפרוש, כמאמר רבותינו ז"ל: הלכה ואין מורין כן, אף על פי כן הוא עשה את שלו ומסר נפשו על זה, ועל ידי זה הצליח מאד לנצח ולהציל את כל ישראל, כמבאר במקרא.

כמו כן נמצאים בכל דור אנשים כשרים ויראים, שמקבלין ויונקים גם כן מבחינת פינחס ומשה רבנו עליו השלום, ועל ידי זה זוכין לבטל דעותיהם הרעות של החולקים, עד שיתגלה שקרם ופחזותם לעיני כל, ויתגלה אור האמת של הצדיק האמת בחינת משה, שעל ידי זה יזכו הכל לתשובה שלמה. (הלכות ברכת השחר - הלכה ה', אותיות צ"א צ"ב וכו' לפי אוצר היראה - מחלוקת, אות ד')

איש אשר רוח בו ... (במדבר כו, יח)

עיקר המחלקת הוא מחלקת היצר הרע, שחולק על האדם ורוצה להורידו לשאול תחניות חס ושלוש, ועיקר היצר הרע הוא בחינת חקירות וכפירות, שהם בחינת מחלקת, בחינת 'חלק לבס', ומשם נמשכין כל המחלוקות שבעולם, שכלם באים מבחינת מחלקת היצר הרע, ששורשו כפירות, פגם הרצון. כי באמת המחלקת הוא פגם הרצון, כי עיקר המחלקת הוא בין הרצונות, שזה רוצה כך וזה רוצה להפך, ומחמת זה נעשה מחלקת חס ושלוש.

ועל כן עיקר השלום הוא על ידי הצדיק הדור הגדול במעלה, שהוא בחינת משה, שנשמתו מבחינת רעוא דרעוין, רצון שברצונות, שהוא יודע רצון כל אחד ואחד מהיכן נמשך בשרשו. ועל כן הוא איש אשר רוח בו, שיודע להלך נגד רוחו של כל אחד ואחד, כי יודע לקשר וליחד רוחו ורצונו של כל אחד ואחד בשורש הרצון, ושם מיחד ומקשר כלם ברצון אחד העליון, ואז נמשך אהבה ושלוש גדול ונפלא ביניהם, מאחר שכלם בדעותיהם ורצונותיהם המשנות מקשרים ומיחדים ברצון אחד העליון, שאין בו שום שנוי, ושם כלו אחד וכלו שלום, כי הכל נכלל באחד. (הלכות שומר שכר - הלכה ב', אות י' לפי אוצר היראה - מחלוקת, אות נ"ג)

אין פה יאוש בשואל כלל ...

ר' שמואל מוֹנֵה קְרוּיִזֶר בן ר' חיים יוסף, זצ"ל ת.נ.צ.ב.ה.	ר' שמשון חֲדָדָר בן ר' מאיר, ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.
---	---

שזוכה שהשם יתברך בעצמו יתפלל עליו, דהיינו שהשם יתברך יעורר ברחמי הפשוטים את רחמי המרבים והגדולים, ואז יהיה לו ישועה גדולה בשלמות אמן (לקוטי מוהר"ן א', סימן ק"ה).

● ... יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתרחה עלינו ותעזרנו שנוכה לעסק בתורתך הקדושה תמיד יומם ולילה, לא ימוש ספר התורה הזה מפנינו ומפי זרענו עד עולם. ונוכה להבין ולהשכיל את כל דברי תורתך, להבין כל דברי התורה הקדושה על בורין ואמתתן במהירות גדולה. ונוכה להבין דבר מתוך דבר, ולחדש תמיד חידושים אמתיים בתורתך הקדושה, חידושים שיהיו לך לנחת ולרצון לפני כסא כבודך. ותזכנו על-ידי עסק התורה, שנוכה על-ידי-זה לתשובה שלמה באמת, על כל חטאינו ועונותינו ופשעינו, שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך מיום היותנו על האדמה עד היום הזה, והמאור שבתורה יחזירנו למוטב באמת לאמתו. ונוכה על-ידי עסק התורה הקדושה, לברר וללקט ולהעלות כל ניצוצות הקדושים וכל הצרופים מכלליות כל העולמות שנפלו על-ידינו בין הקליפות, ונתפזרו למקום שנתפזרו, ונפלו למקום שנפלו: (לקוטי תפילות א' – מתוך תפילה ע"י)

(ספר ימי מוהר"ת חלק ב' – סימנים קנט-קסא)

© בחיפה ישבנו עד יום רביעי פרשת מטות והיה לי לנחת מה שנתעבתי בחיפה, שזכיתי להיות בארץ ישראל עוד כמה ימים, בפרט שרבנו זכרוננו לברכה כשנכנס לארץ ישראל בא תחלה לחיפה, ושם תכף זכה מה שזכה ונתעבב שם כל הימים טובים מראש השנה עד אחר סכות ברוך השם אשר זכינו לדרך באדמת קדש במקום שדרך שם רבנו הנורא זכרוננו לברכה:

© ביום רביעי הני"ל יצאנו מחיפה לבוא לעיר דומיע שרחוק כמו שני ימים על הים אבל מאת ה' הייתה שלא היה רוח טובה לילך מן הצד והיינו נבוכים בדרך עד שבאנו ביום שבת קדש פרשת מטות ומסעי הנוכר לעיל סמוך לעיר לימסון שהוא על האי שנקרא קיברוך (קפריסין), והורידו שם האנקיר (העוגן) ועמדה הספינה שם איזה שעות אחר כך נתיישב הקפיטאן וצוה להוציא האנקיר וכן עשו והתחילה הספינה לזוז משם בתוך כך הסתכלו מן העיר שהוא נוסע משם, ורדפו אחרי ספינתנו ישמעאלים משם עד שבאו על הספינה שלנו ברעש וברגוזהיה לנו פחד קצת וזה היה מחמת שאז באותו העת היתה שעת מלחמה בין הישמעאלים עצמן(המושל) של עכו שהיה מורד נגד המלך וכו', כמפרסם ומחמת זה רדפו אחרי ספינתנו כנוכר לעיל, ותכף כשבאו על הספינה שלנו תבעו מאתנו כפר חמשה טאליר

וחצי מכל נפש ותבעו בנגישה גדולה ברעש וברגז לתן להם תכף ומיד והכרחתי לתן להם מיד ביום שבת קדש סך הני"ל שעלה מכלנו סך מאה ועשרים טאליר וגם התחילו להכות קצת מחמת שנתעבב הסלוק זמן מעט קדם שנתקבץ המעות, וישבנו אז בפחד:

© אחר כך לקחו הקפיטאן והוליו אותו להעיר וגם קצת אנשים מספינתנו ירדו לעיר כדי לדבר שם עם הקונסליר (שגריר), ובאו אל העיר והיו אצל איזה קונסליר של איזה אָמה וקרבו אותם קצת, ונדע להם שיעבבו בכאן הקפיטאן עם הספינה, ובשבילנו ישכר לנו ספינה אחרת וכן היה ובאותו היום בשבת-קדש צוה הקונסליר הני"ל לקפיטאן שלנו להחזיר לנו מהשכירות סך שבעים טאליר, וגם אמר שביום מחר יבואו אליו וישתדל להחזיר לנו הכפר הנוכר לעיל ואנחנו עמדנו על הספינה ועיינו כלות כל היום לשמע מה עלתה במ, ומה השיב להם הקונסליר הנוכר לעיל לעת ערב חזרו אנשינו מהעיר והודיעו לנו כל הנוכר לעיל.

ביום ראשון פרשת דברים חזרנו והלכנו לתוך העיר, וגם אני נסעתי עמהם ובאנו אל העיר ועמדנו שם כל היום, סוף דבר לא החזירו לנו הכפר רק באותו יום ראשון שכרנו ספינה אחרת, ועלינו מיד עליה וטלטלנו עצמנו כלנו מספינה האחת לספינה השניה ביום ראשון הנוכר לעיל חזרנו מהעיר ובאנו לספינה השניה הנוכרת לעיל ביום שני התחילה הספינה לילך ולנסוע כדי לבוא לאלכסנדריא שאינו רחוק משם רק בערך שני ימים כשיש רוח טובה, אבל לא היה לנו רוח טובה ונתעבבנו בדרך עד אחר תשעה באב, עד

יום שלישי פרשת ואתחנן ובכל הדרך מחיפה לאלכסנדריא היה לנו יסורים גדולים מהמים כי בשני הספינות הנוכר לעיל שהיו של ערביים לא רצו לתן לנו מים כי-אם בצמצום גדול במידה ובמשורה בדקדוק גדול, ועל פי הרב היו המים סרוחים וגם ישיבתנו על הספינה היה בדחק גדול, ולא היה לנו שום מקום מנוחה כראוי וגם היה לי על פי רב חלי הים, ונתתי הקאות כמה פעמים ואף על פי כן הכל היה בחסד ובצר הרחיב לנו השם יתברך, ועזר לנו בכל עת ואי אפשר לבאר בפרטיות מה שעבר עלינו בכל יום נודה לך וכו' שבכל יום עמנו וכו' ובחסידי השם יתברך עזרו, ובאנו ביום שלישי פרשת ואתחנן לקהלת-קדש אלכסנדריא:

(ר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

...חכינו, וברוך השם, השם יתברך נתן לנו "ליקוטי מוהר"ן", רבנו הקדוש שמח מאד שיש בעולם ה"ליקוטי מוהר"ן", כל תורה הוא כל חיותנו וחי זרענו, הוא הכל... אבל צריכים לעסוק בחיות והתעוררות הלב, לדבר עם השם. כל דיבור שלו, מה שהוא מלמד אותנו ושגילה לנו, צריכים לקיים בפשיטות, הוא מלמד אותנו, הוא אומר לקום חצות, להתבודד, לתת כל נפשנו על זה. אמונה! אם הוא אומר חצות, זה אמונה, תעשה ותבין, אם אומר תהלים, כל מה שהוא אומר אנחנו צריכים לקיים במסירות נפש, לא לשמוע לשום אחד, רבנו הקדוש מה שהוא, אנחנו זוכים לקבל מרבנו, כל דיבור הוא כל חיותנו וחיות, כל אדם, אז אנחנו צריכים לקבל בכל נפשו ובכל מאוודו, אין טעות, רבנו הקדוש לא טעה, כי זה כל חיותנו, הוא אומר חצות כזה, אבל צריכים לעשות כל מיני עצות לקיים את זה, לקיים החצות, לקום בחצות לילה, בפרט שאנחנו, יש לנו מקומות כאלה, יערים...

אם הוא אומר התבודדות, לדבר עם השם יתברך, צריכים אנחנו לקבל את זה, לקיים את זה במסירות נפש, הוא אומר: "בכל יום שעה אחת התבודדות, בכל יום", צריכים אנחנו לקיים את זה, צריכים אנחנו למסור נפשנו לבכות לפני השם יתברך שנוכה לזה, שנוכה לקיים, אני ראינו רבי ישראל קרדונר כמה הוא נתן את כל אשר לו, כל הכוחות וכל אשר לו לקיים דברי רבנו, הוא קם בחצות לילה והוא לקח, שלא ישמעו השכנים, הוא לקח הנעלים ביזו באיזה סמרטוט, באיזה דבר, והוא הלך שלא ישמע שום אדם, הוא הלך לדבר עם השם יתברך במקום מיוחד, כל מזה? ברוך השם, אשרינו שאנחנו זכינו להיות בחלקו של רבנו, שהוא מלמד אותנו איך להיות יהודי, אנחנו צריכים לשמוח תמיד ביום ובלילה, תמיד לשמוח שיש לנו רבי כזה, והוא מלמד אותנו חצות, הוא אומר חצות, אז צריכים לתת הכל, חצות, וראינו את רבי ישראל איך הוא היה גיבור ולחם מלחמות קשות על חצות, רבנו הקדוש אומר שבה תלוי כל חיותנו, צריכים אנחנו כאילו כל החיים רוצים לקחת, עושים הכל שלא ייקח, שהנשמה לא יוצאת, העולם הזה והעולם הבא זה שני דברים, או זה או זה, כל מה שאומר רבנו הקדוש הוא בעולם הזה ובעולם הבא לנצח נצחים, זה כל חיותנו, צריכים למסור נפשנו על זה ולא לשמוע לשום קול בעולם, בלי פרסום, האר"י הקדוש הוא גילה 'תיקון חצות', 'שערי ציון', ובא רבנו ואמר שאנחנו צריכים לקיים את זה, לקום בחצות, רבנו הקדוש הוא אור של כל ישראל, כל מי שרוצה, הוא יכול לזכות, לא מתים, אם קמים בחצות לילה... רבנו הקדוש אומר חצות, צריכים ללמוד ולקום בחצות, בלי שום טעות, אם לא זכיתי אז היום, אבל לא לישון, לשכוח דבר כזה? שבה תלוי כל חיותנו? רבנו הקדוש אומר: "חצות", הוא ידע שצריכים את זה, וכל העולם רוצים לישון ולאכול, לאכול ולישון. זה החיים! לא יודעים יותר, אנחנו בעצמנו לא יודעים כלום, רבנו הקדוש בא ומלמד וגילה לנו ומלמד לנו חצות לילה, תלוי בזה הכל, כל העולם... הכל.

ברוך השם זכיתי לראות כמה מסירות נפש, רבי ישראל בחצות, הגוף רוצה המיטה ולישון, בא רבנו: "לא, ביער". מי שיש לו שכל, שהוא חכם, מה יהיה לו מחצות לילה? יהיה לו פרנסה? מה יהיה לו מזה? יהיה לו כסף? אנשי כנסת הגדולה תקנו לנו שלושה תפילות, 'שחרית', 'מנחה' ו'ערבית', שלושה תפילות ביום, בא רבנו ונתן לנו גם 'חצות', ו'חצות' קשה יותר מכולם...

